BIBLIOTECA ASTRA BRAŞOV
588

PLAIURI SĂCELENE

DIRECTOR: VICTOR TUDORAN.

Inscrisă sub. No. 13 din 16 Mai 1938 Trib. Braşov.

IANUARIE - FEBRUARIE

Anul VII. 1940 Nr. 1-2.

BIBLIOTECA ŞI CASA DE CETIRE DR. ALEXANDRU BOGDAN „ASTRA" BRAŞOV.

Bun de imprimat.

Anul VII. • Ianuarie-Februarie 1940. • Nr. 1-2.

PLAIURI SĂCELENE

APARE ODATĂ PE LUNĂ.

Revistă fondată în anul 1934. Cont la C. E. C. Nr. 25.187.

Director:
VICTOR TUDORAN.

Redactor: ION PĂLTĂNEA. • Secretară MIȚA CODREANU.

Cuprinsul:

PLAIURI SĂCELENE: Anul VII.
N. BATZARIA: O situație care nu e locală.
VASILE DIMA: An nou (versuri).
V. HONDRILĂ: Toamna la munte.
N. Gh. URS ȘEITAN: „Mia Doamne, mia" (amintiri).
VICTOR TUDORAN: Privirea ta (versuri).
DOINIȚĂ SASSU: Te văd (versuri).

Cronica literară: Lămuriri (Plaiuri Săcelene); „Furcile caudine" epigrame de Ion Pena (Gh. Pălțănea);

Cronica artistică: Cuvânt de început, Ion Jalea de Victor Tudoran.

Cronica săceleană: Despre N. Batzaria; Scrisorile lui: Gh. Moțoiu — Ploești, Pr. Victor Marin — Baciu, Bucur Bunescu — București; Reclame dela Săceleni; Sfințirea bisericii Sfta. Adormire Turcheș; Mulțumiri, Criticilor noștri, de Victor Tudoran.

Cronica mărunță: Recenziile despre noi, Nu putem scri, Despre Bilanțul Revistei (Victor Tudoran); Constituirea Căminelor Culturale din Baciu și Cernatu, Inspecție canonică în Săcele, (Pr. Victor Marin); Serbarea datinilor de Crăciun și Adunarea Societății Sft. Gheorghe Satulung, (Ion Pantelimon); Abonații noștri; Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene"; Am primit la redacție, etc.

COPERTA: Fecioara Maria cu Pruncul, clișeu în zinc.

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora cari prin articolele lor înțeleg să contribue la cunoașterea și progresul acestor sate.

Spre știință

Oricine reține primul număr trimis de noi se consideră abonat pe un an întreg.

- Manuscrisele primite la redacție nu se înapoiază.
- Articolele privitoare la Săcele vor fi preferate.
- In limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție sau le vom aminti la rubrica respectivă, în baza reciprocității.
- In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile technicei tipografice, fără a ține seamă de vreo altă considerație.

Cerem revistelor, ziarelor și editurilor din țară să răspundă schimbului nostru.

Notre adresse pour l'échange: ! Unsere Adresse für Austausch:
Nostro indirizzo per cambio: ■ Our address for change:

Revista „PLAIURI SĂCELENE" Satulung, Săcele — Jud. Brașov—România.

Popp & Bunescu

CASĂ FONDATĂ IN 1900.

București

Totdeauna asortată cu:

Stofe pentru domni și doamne,
mătăsuri, pânzărie, lingerie și imprimeuri.
Stofe de mobilă, covoare, perdele și linoleum.
Articole pentru străjeri și copii.

Calități superioare la prețuri fixe și rezonabile.

Centrala: Piața Sf. Gheorghe No. 2.

Sucursala: Calea Griviței No. 117.

Telefon:
3. 30. 78.

Telefon:
3. 07. 94.

BIBLIOTECA JUDETEANA BRASOV
R04716170812

Biblioteca Municipală Brașov
Inv. nr. R/16.944

8
INVENTARIAT
2002

Lei: 900

INVENTARIAT

DEC. 2013

VIZITAŢI

MARELE MAGAZIN ROMÂNESC

NICOLAE BUNESCU

— casă proprie fondată în anul 1907. —

„LA CRUCEA ALBĂ"

Medalia Grand Prix 1930.

MANUFACTURĂ — GALANTERIE,
BUMBACE şi MĂRUNŢIŞURI.

EN GROS — EN DETAIL

Telefon: 26. **BUZĂU** Telefon: 26.

Str. Cuza Vodă No. 33.

VIZITAŢI **RESTAURANTUL** GĂRII

„DOMNIŢA ELENA"

TIMIŞOARA

proprietar şi conducător săceleanul

— MANOLE CIUPALĂ —

Telefon: 11.20

Bucătărie română şi germană.

SERVICIU PROMPT — TELEFON 11.20.

VINURI NOUI şi VECHI DIN TOATE PODGORIILE ŢĂRII.

Cooperativa Regională Forestieră

„BUCEGI"

Tel.: 36.36. — ***BRAŞOV*** — ***Tel.: 36.36.***

Str. Cuza Vodă No. 50.

Exploatări de păduri şi comerţul materialului lemnos.

Preşedinte: **Mardare Mateescu.** Vice-preşedinte: **Pr. Victor Mariu.**

Anul VII. • Ian.-Febr. 1940. • Nr. 1-2

Plaiuri Săce

— revistă de atitudini și probleme săcelene

DIRECTOR:

VICTOR TUDORA

apare odată pe lu

BIBLIOTECA ASTRA BRAȘOV 588

„ASTRA" BRAȘOV. BIBLIOTECA ȘCOLARĂ ALEXANDRU BOGDAN

Anul VII.

Pornim să despicăm vremea încă a unui an nou. Nimic deosebit. Incă un an ce se va adăuga la cele șase verigi de existență ale revistei, dovedind din nou, dragostea ce o purtăm acestor plaiuri străbune.

Dar anul acesta nu seamănă cu ceilalți. E un an aparte. E anul războiului, care pare a se întinde, cu târâturi de șearpe viclean, spre sud-estul liniștit al Europei.

Talazurile de foc cutremură nordul înghețat, în timp ce apele Oceanului Atlantic sunt răscolite de torpile și bombe.

Nu mai avem siguranța zilei de mâine. Viitorul ne poate rezerva surprize la tot pasul. Ce trebuie să facem?

Să ne facem datoria până la capăt.

Fiecare, acolo unde l-a dus o soartă mai mult sau mai puțin vitregă, să-și facă datoria cu dragoste și cu convingerea că-i în binele Patriei.

Subt semnul puțin senin al anului care începe, puteam suspenda apariția revistei. Nu am făcut-o. Ni s'ar fi părut că fugim dela datorie. Deci?

In tranșeele rândurilor tipărite, cu majoritatea colaboratorilor concentrați, am rămas singuri a susține făclia revistei noastre dragi, convinși că este mai necesară acum decât oricând.

Nu o vom părăsi decât atunci când țara, socotind că are nevoie și de ajutorul nostru, ne va concentra.

Dacă noi nu ne-am dat înlături de a continua tipărirea ei, credem că și iubiții noștri cititori și Săceleni, ne vor înțelege și ne vor ajuta.

Săceleni de pretutindeni, sprijinindu-ne, ajutați la ridicarea Săcelelor voastre dragi.

Plaiuri Săcelene.

O situaţie care nu e locală.

de N. Batzaria.

Scriem rândurile ce urmează sub impresia unor date şi informaţiuni ce găsim în ultimul număr — un număr dublu — al revistei *„Plaiuri Săcelene"*. E o revistă ce apare la Satulungul Săcelelor cu un program, care urmăreşte răscolirea trecutului, înfăţişarea prezentului „văduvit de măreţia trecutului", despicarea de drumuri noui pentru Săcelele de mâine şi ridicarea acestor plaiuri mocăneşti.

Scopurile ce se au în vedere sunt cu atât mai vrednice de sprijinit şi de preţuit, cu cât tinerii entusiaşti strânşi în jurul acelei reviste nu dispun, precum nu se sfiesc să o mărturisească, decât de mijloace extrem de modeste. Totuşi, în entuziasmul lor tineresc, stăruesc înainte, îmboldiţi de dreptatea cauzei pentru care luptă.

Păstor săcelean, cu turma pe Bărăgan.

Revista se adresează în primul rând mocanilor, adică românilor din cele şapte comune săcelene din jurul Braşovului. Despre mocani, aceşti români aşa de isteţi la minte şi atât de întreprinzători, ştim că aveau turmele cele mai numeroase de oi şi că tot din rândurile lor ieşeau negustori, pe care îi găseam aproape în toate oraşele Vechiului Regat. Această situaţie mulţămitoare nu mai este astăzi.

„Mocanii boieri de odinioară, care îşi trimeteau turmele numeroase pe tot întinsul Bărăganului şi Crimeiei şi chiar până prin Caucaz, au dispărut" constată preotul român Victor Marin din comuna Baciu într'un articol publicat în „Plaiuri Săcelene". Iar puţin mai jos constată că „după reforma agrară, împrejurările de trai din Săcele s'au schimbat fundamental".

De oarece cunoaştem în deajuns situaţia din regiunea aceea, aducem şi o mărturie personală, precizând că, pentru români, împrejurările s'au schimbat fundamental, dar nu în bine. Mai precizăm —

ceeace, de sigur, nu este de loc îmbucurător că, în loc de a spori, aşa cum ar fi fost firesc, numărul populaţiei româneşti din comunele săcelene a scăzut în anii din urmă şi continuă a fi în scădere. Astăzi proporţia numerică între Românii şi Secuii din Săcele este mai defavorabilă românilor, de cum a fost acum două sau trei decenii în urmă.

Cauza acestei neplăcute stări de lucruri trebue căutată tocmai în schimbarea condiţiunilor economice, de care am pomenit mai sus. Românii mocani se îndeletniceau cu oieritul şi — în mai mică parte — cu negustoria. Prima îndeletnicire a căzut, iar a doua se izbeşte de mari greutăţi, ca să se poată menţine.

Despre greutăţile cu care se luptă comercianţii români în genere, am scris într'un articol anterior. De altfel, asupra acestei din urmă chestiuni ne vom îngădui să revenim.

Intorcându-ne la situaţia din Săcele, situaţie care şi în alte regiuni ale Ardealului se prezintă în condiţiuni asemănătoare, se constată că românii n'au avut — nici după reforma agrară — posibilita-

Costume mocăneşti.

tea de a-şi schimba îndeletnicirea, trecând, de pildă, dela oierit la plugărie. Aceasta pentru simplul motiv că încă din vremea stăpânirei austro-ungare, tot pământul propriu pentru cultură fusese împărţit între coloniştii saşi şi secui — împărţit în loturi de întindere mijlocie, aşa că n'a fost cuprins de expropriere.

Minoritarii şi au păstrat deci pământul — un pământ de calitate excelentă — pe când românilor, care îşi pierduseră vechea lor ocupaţie, n'a fost de unde să li se dea.

Urmarea a fost sărăcirea românilor, care s'au văzut nevoiţi să-şi părăsească vechile căminuri şi să caute aiurea mijloacele de trai, pe care nu le mai pot găsi acasă la dânşii.

Nu este însă îngăduit ca această situaţie să continue a dăinui. E o datorie elementară de ordin naţional şi social să se vină în ajutorul acestor români prin crearea de industrii locale, prin îndrumarea tineretului spre meserii şi prin sprijinirea celor care se consacră comerţului.

Elementul românesc trebue sprijinit şi întărit cu orice sacrificii.

An Nou!...

de Vasile Dima.

An Nou! — urarea mea da-acum
E rugă către Domnul Sfânt,
Mătănii de copil plăpând
In al tău drum.

In vis văzut-am faţa ta
... Şi îngeri, cete cum vâsleau,
Te desprindeau şi te-aşezau
Pe giulgiu de nea.

An Nou! aşa neprihănit,
Uşor ca sufletu lui Crist,
Menit să calci pământul trist,
Bine-ai venit!

Bine-ai venit, îţi zicem toţi!...
Noi te slăvim, te adorăm
Şi împreună s'aruncăm
Ai vieţii sorţi...

Şi-atât, cât ţi-este hărăzit,
Să ne'nsoţeşti pe-acest pământ,
Să plângi, să râzi cu noi în rând.
O, an iubit!

An Nou! An Nou! Te'ntristezi Tu?.
... Trecut-au ani şi-ar trece mulţi
Acum tu eşti printre adulţi
Dar mâine, nu!..

Toamna la munte.

de V. Hondrilă.

De teamă să nu li se gălbejească oile, păcurarii îşi iau târhaturile şi părăsesc munţii; cobor la vale, căci frunza fagului a ruginit iar a mesteacănului e galbenă ca para lumânării. Astăprimăvară, pe făgetu munte, oierii au ţinut serbarea cu multă petrecere, numită „măsura oilor", când se hotărăşte măsura de lapte ce se cuvine fiecăruia; iar acum petrec „alesul oilor", la fel, cu lăutari, bogate mâncăruri şi multă voie bună....

x

Arinii, care cobor mite până la brâul de sus al Mureşului, stau cărunţi cu frunza de cenuşă, din cauza brumii, care nu şi-a ridicat arsura şi până la vârsta mestecinilor.

Cearcăne de ceaţă vânătă se ţes în jurul munţilor şi al satului ca un turban în jurul capului sultanilor de odinioară.

O mână nevăzută, pulverizează din cohâltirea fumurie a norilor.

x

Pescăruşii, sezonişti bruneţi, gingaşi la căldură, după ce o vară întreagă au stat ascunşi în fundul codrului, gustând din isvoarele adumbrite, au coborît pe Mureş.

Până îngheaţă apa, se ascund sub valuri, din care răsar, liliputane submarine de copii, sau sbor a sburdăciune de ici, colo.

— va urma —

Din amintirile unui Săcelean.

I.

„Mia Doamne, mia“

de N. Gh. Urs Șeitan

Imi place să mă poarte gândul înapoia vieți mele, în trecutul îndepărtat, duios ca o amintire și frumos ca o fotografie din tinerețe, la care te uiți tot cu mai mult drag. Și doresc din toate fibrele ființei mele, să mă fac iar copil, dar asta nu se mai poate, vorba poetului; *„E'n zadar copile nu'nvie morții“*. Parcă toată lumea era a mea, când venea pe la noi *Neica Ghiță Șeitan*, mocan din Satulung, care-și avea oile la păscut în Dobrogea Veche. Era văr bun cu taica și când îl întețea dorul de ai săi, *„de acasă“*, de *„Vărul Gheorghe“* — tatăl meu și de *„Verișoara Sanda,“* — mama mea, lăsa oile și stâna în voia Domnului și'n grija ciobanilor, înhăma pe cei doi murgi ai săi, cai ciobănești, mari, domoi și puternici, umplea cu fân, — de curând cosit, — căruța lui mocănească, lungă, cu coșul de nuiele împletite, punea cu mare grije în desagi burdușelul cu brânză grasă, o roată de cașcaval proaspăt, pulinica

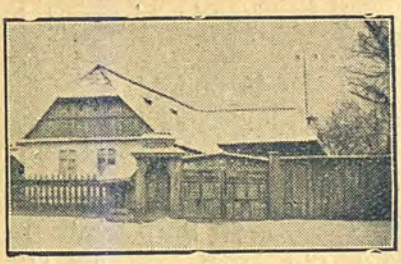

Casă veche mocănească din 1834.

Casa lui Neica Ghiță Șeitan din Satulung.

nouă cu urdă, câteva felii de caș dulce și pulpa de pastramă, pentru *„văru“ Gheorghe*, și *„verișoara“*, *Sanda*; apoi când se'ngâna ziua cu noaptea, în revărsatul zorilor, își făcea cruce și cu'n *„Doamne ajută“*, pornea la drum lung, unde-l mâna *„dorul de frate.“*

Când numai bănuiam că are să vină, eram în mare zor, să le fac toate, pe șarlul lor: să nu scape vițelul la vacă, să nu mănânce câinele ouăle din cuibar, să fie curat ca'n casă în curte și'n coșarul vitelor, boii și caii să fie bine țesălați și'n sfârșit ce mai la deal la vale, să domnească curățenia și ordinea peste tot, până și'n saiaua celor 20 de oi, pe care le mai păstrase taica, ca o mărturie, că tatăl său a fost oier bogat, odinioară! Dar vezi că roata se'nvârtește și norocul cade când p'un umăr, când pe altul. Oamenii sunt niște jucării în mâinele soartei și-ale lui Dumnezeu. Pe unul îl scoboară și pe altul îl ridică, cum se'ntâmplă *„după bine, vine și rău“*, și vi-

ceversa. Şi d'aia pe semne ne învăţa bătrânii înţelepţi, să nu prea ne trecem cu firea în nenorociri, căci după furtună, urmează vreme bună şi nici să nu ne'ngânfăm prea tare şi să credem că vom fi fericiţi toată vieaţa, când dă năvală peste noi, câte un bine oarecare. Aceste vorbe mă duc cu gândul la nefericitul Cresus, regele Siriei, din Asia.

Spune istoria, că acesta, când a venit pe la el Solon, un mare filosof grec, i-a arătat toate bogăţiile lui şi la'ntrebat apoi: crezi că este cineva în lume, mai fericit şi mai bogat ca mine? La această întrebare înţeleptul grec i-a răspuns: *„Nimeni să nu se creadă fericit, înainte de a muri"*. Şi când Cresus ardea pe rug, învins de alt împărat, striga din mijlocul flăcărilor: *„Solone, Solone ai avut dreptate"*.

Dar să ne întoarcem la a noastră poveste.

Şi cum vă spuneam, mă credeam în al noulea cer când reuşeam să mă laude Neica Ghiţă, că's băiat harnic şi cuminte. De altfel, drept să vă spun şi fără să mă laud, căci vorba ceia: *„lauda de sine nu miroase bine"* eu, din fire niciodată n'am întors vorba părinţilor. Se vede că am supt ascultarea odată cu laptele dela mama. Şi toţi copiii din vremea mea erau foarte respectuoşi faţă de cei cari le-au dat vieaţă.

Poate că aşa o fi fost moda, p'atunci! Insă azi... S'a dus, să nu mai vorbim de ea"...

Ba, dacă mi-ar fi stat în putinţă, chiar tot satul acesta atât de prăpădit, l-aş fi schimbat, numai să fie, bucuros, Neica Ghiţă, când o intra în el.

Inchipuiţi-vă câteva case cu pereţii de treistie, bulgăriţi şi lipiţi cu pământ galben, învelite cu pae, făcute pe moşia boerească de câţiva mocani *„fugiţi"* din Ardeal, de răul Ungurilor şi resfirate pe valea râuleţului Călmăţui, din câmpia judeţului Brăila, care pe vremuri, ca amintire tristă de când Muntenia era supusă Turcilor, se chema *„Raiaua Turcească"*.

Şi totuşi aici, am trăit cei mai frumoşi ani ai copilăriei mele şi-am fost cu adevărat fericit! Căci, în acest colţ de lume, am văzut întâiu lumina soarelui, am simţit căldura dragostei de mamă şi gustat dulceaţa iubirii părinţilor, fraţilor şi surorilor, aici, fiinţa mea toată a fost inundată de valurile bucuriei jocului cu băeţii şi fetele şi tot aici, în acest cătunaşi de troglodiţi şi robi ai pământului ciocoesc, inima şi sufletul meu au tremurat de primul fior al dragostei „vinovate" şi eternă cât va fi lumea, lume.

De fericirea asta se'mpărtăşeşte oricine are noroc de părinţi buni, iubitori şi înţelepţi ca ai mei. Incaltea taica mai ales, era înţelepciunea întrupată a ţăranului ardelean.

Privirea ta.

de Victor Tudoran.

Mariei.

Privirea ta, ieri plină de visări,
Mă înfioară azi când o'ntâlnesc,
Privirea ta, din caldele'nserări,
O caut iar și nu o mai găsesc.

Tresar uimit, când te ivești în drum
Și simt mereu că mă privești cu ură,
Privirea ta tăioasă de acum,
In fiecare zi din gând îmi fură.

Azi sunt sărac, n'am glorii și nici bani,
Nici gând ca să-mi mai furi, azi nu mai am;
Și vor mai trece lungi șiruri de ani,

Pân'voiu avea cândva ce astăzi n'am ....
... Și totuși sunt bogat, întâiaoară,
Privirea ta de ură, mi-e comoară.

După ce terminam toată treaba, alături de el, îmi spunea cel mai frumos cuvânt, care-mi mergea drept la inimă.

— *„Acuma, du-te și tu măi băele la joacă, și când o fi soarele pe sfințite, să vii acasă"*. Era cel mai credincios și cel mai cinstit om din sat. In toată vieața lui, atât de lungă, c'avea 98 de ani când a murit, n'a lipsit odată dela slujba bisericei, oricât de departe ar fi fost acest locaș sfânt.

Odată, viind dela slujbă, singur, a găsit pe drum, o salbă de lefți, de aur și nu s'a lăsat, până n'a aflat a cui este și i-a dat-o, fără să-i ceară ceva, în schimb !

Toată lumea se'ntreba la el. De avea cineva vreo durere morală, la el găsea deslegare și mângâiere, spunându-i ce zice biblia să facă în acest caz. De venea cineva să afle în ce zi se mănâncă *„fiarți,"* adică dulce'n zi de post, sau în care zi din săptămână cade Crăciunul peste zece ani, la el alerga. Ba avea și previziuni clare. Când nici nu se pomenea de automobil și aeroplane ne spunea : să știți că va fi rău de oameni când vor ieși pasări cu ciocul de fier și căruțe fără cai.

El carte nu știa dar citea și'n stele. Cu doi ani înainte, ne-a spus: *„să băgați de seamă — eu poate mor — că, peste doi ani, se vor săruta luceferii „la apus"*. Așa s'a și'ntâmplat. Două planete

mergând pe orbitele lor, au venit una'n dreptul celeilalte şi .... *„s'au sărutat“ „exact la doi ani“.* Acest astronom practic s'a dus în mormânt cu secretul calculelor lui, şi-i păcat! Ne mai spunea adesea: din experienţa vieţii *„Lumea e şireată, hoaţă şi rea“.* Nu vă încredeţi în ea. In tot ceasul să ziceţi aşa: *fereşte-mă Doamne de prieteni, că de duşmani ştiu eu să mă păzesc.* Pe văru *Ghiţă Baca,* prietenii l-au vârît în mormântul din cimitirul dela Biserica-Nouă, din Satulung. A ciobănit, biet, de mic copil, în ploae, ger şi vifor, de-şi făcuse câteva sute de oi, ale lui. Le-a amestecat pe toate, cu ale unor *„prieteni,“* cari la judecată au jurat, că n'au primit dela el nicio oaie.

N'a avut cu ce să facă dovadă şi a pierdut procesul. Nenorocirea asta i s'a pus pe inimă şi azi „oi!“ mâine „oi“, până i-a ieşit sufletul din pricina *„bunilor mei prieteni“,* cum le zicea el, când vorbea de ei.

Acum doarme sărmanul somnul de veci, poate chiar lângă unul din aceşti hărpăreţi şi de-ar putea l-ar întreba: *„cu ce te-ai ales din hoţia ta?“*

Cu'n pumn de ţărână din tot trupul tău şi cu sufletul în iad“.

Biserica Nouă din Satulung.

Aşa i-a fost scris se vede, că doar i-am spus de-atâtea ori: *„Să nu mai faci asta măi vere Ghiţă, căci, la noi e o vorbă cu tâlc: „Dracu a mai văzut, târlă de câinii şi tovărăşie de Români?“* Şi ce om straşnic era *Neica Ghiţă-Baca.* Ţi-era mai mare dragul să-l priveşti: cu obrajii rotunzi şi rumeni ca o căpşună din pădure, cu părul galben ca fuiorul de in, rotunzit şi lăsat pe grumazul lui, ca o coamă de leu, corpolent, viguros şi puternic, ca şi tot neamul ardelenesc; îmbrăcat cu cioareci strânşi pe picior şi albi ca floarea crinului, cu'n zăbun de dimie neagră fină ţesută de soţie şi'mpodobit cu găitane, încolăcite şi'ntortochiate în tot felul de nu le mai dădeai de rost, unde se'ncep şi unde se isprăvesc şi'n fine în cap c'o pălărie mocănească, cu bordurile mari.

La fel se purta şi taica care nu şi-a schimbat portul din Satulung de unde a fugit împreună cu maică-sa, *Stanca,* în ţară pe jos, prin munţi, în timpul resmeriţei ungureşti dela anul 1848.

Inchipuirea mea lucrează: par'c'o văd înaintea ochilor minţii

Te văd . . .

de Doiniţă Sassu.

Te văd cu părul nins şi cârjă'n mână,
Păşind sfios cu fruntea în pământ,
Şi-aud cum vorbe ne'nţeles'ngână
O gură'nvineţită, ca de stânt.

Slinghier, ca o troiţă în pustie,
Călând în depărtări al morţii gând
Urzi-vei poate-arar vreo poezie
Mereu, naiv, tot alte culmi visând...

Şi frânturi multe-au să-ţi revină'n minte
Din versuri şi poeme de demult...
Vreun basmu vechiu, din flori de mărgărinte,
Mirese unei inime — tumult...

Ci, copleşit, te vei lăsa pe-o piatră,
Ca'n suflet amintirile să-ţi strângi;
Şi'nduioşat de tot ce-a fost odată
Te văd, bâtrâne drag, cum ai să plângi!

---

mele, pe bunica dinspre taica, mocancă, cu desagii pe umeri, îndesaţi cu merinde şi alte celea: cu marama albă ca zăpada pe cap, cu iie cusută cu arniciu negru, cu bundiţa frumos înfloriţă, cu fote bogat lucrate şi ţesute de ea şi cu boline solide în picioare, iar în urma ei un mocănaş, tatăl meu, cu pălăriuţă în cap, cu zăbun nou, cu cioareci albi, cu opincuţe în picioare şi cu nojiţe de păr din coada calului, urcând şi coborînd munţii, prin hăţişuri şi locuri neumblate, cu inimile cât un purice, tremurînd de groază, că-i ajung Ungurii de pe urmă şi-i căsăpesc ca pe mulţi, alţii, din satul lor.

Tot cu teama'n sân şi'n oase, poposeau în ascunzişul vreunei tufe, lângă un izvor cu apa limpede cristalină, sub umbra deasă a frunzelor de brazi ori de fagi, groşi şi'nalţi, printre cari străbăteau sfioase razele soarelui. Aci pe covorul de iarbă verde, biata bunică, cu ochii speriaţi şi'n toate părţile, punea jos desagii grei, răsufla, îşi făcea cruce drept mulţumire, şi scotea chita şi slana şi da întâiu băeţelului, zicându-i: *„I-a guriţa maichii şi mănâncă să mai prinzi şi tu putere că nu mai avem mult până la taică-tu şi de Unguri cred că am scăpat de acum.“*

Şi după şase nopţi de spaimă, dormite iepureşte prin văgău-

Fecioara Maria cu Pruncul Iisus în brațe.
— frescă din anul 1783 —
descoperită în Biserica Sfta Adormire
— Biserica-Veche, din Turcheș-Brașov —

nile munților și prin cele păduri seculare și neumblate de picior de om, bâta și cu taica au ajuns, morți de oboseală și de foame în cătunul *„La mocani"*, format din câteva bordee, la marginea comunei *Batogu* din județul *Brăila,* unde frații *Șeitan: Drăgan, Staicu, Niță, (zis și Muscalul)* și *bunicul meu,* își aveau oile și caii la păscut.

Acești Ardeleni bogați, veniți toți din Săcele, luaseră cu arendă pentru pășunat, toată Raiaua Turcească.

Și după spusa lui taica, toată câmpia aceasta cât vezi cu ochii și mai departe, până la bariera orașului *Brăila,* era numai pârloagă, albită de nenumăratele vâjdoci de oi ale Săcelenilor, înnegrită de hergheliile de cai, tot ale lor, înroșită de măciuliile sumedeniilor de scaeți și'ngălbenită de florile de alior. Se spune că *Neica Niță Muscalul* în fiecare dimineață se închina și făcea mătănii la... coada unei iepe, bună de prăsilă și zicea: *„Mia Doamne mia"*. Se vede, că avea 999 de cai și se ruga de iapă să-i facă *„negreșit"* măcar'un mânz anul ăsta".

— • ● • —

CRONICA
LITERARĂ, ARTISTICĂ SĂCELEANĂ și MĂRUNTĂ

Din cauza unor greutăți redacționale, am fost siliți a schimba formatul *Cronicelor*, — cari până acuma apăreau pe pagini independente —, ajungând la soluția de față, mai practică pentru noi, *deoarece nu ne obligă a înghesui materialul pe un spațiu limitat.*

Afară de aceasta, cititorii au posibilitatea de a trece mai ușor peste același număr de pagini, cari având un cuprins variat, pot fi mai atractive și interesante.

Vom menține obiceiul de a publica și în viitor clișeele ce posedăm sau vom fi în măsură a ne procura, în legătură cu însemnările de subt aceste *cronici.*

Pentru a da o înfățișare mai plăcută cronicilor astfel rânduite, am găsit de cuviință să le înfrumusețăm cu mici desene, vignete crochiuri sau schițe, datorite tânărului brașovean *Mircea Potoceanu*, căruia îi aducem și pe această cale, cele mai sincere mulțumiri.

Credem că cititorii noștri vor aprecia cum se cuvine sforțările ce facem, încurajându-ne cu abonamentele lor, pentru a da în viitor Săcelelor o revistă mai bună, mai mare și mai frumoasă, așa cum istoria acestor așezări o merită.

Plaiuri Săcelene.

CRONICA LITERARĂ

„Furcile caudine" — *epigrame de* **Ion Pena** *colecția „Drum" — Roșiorii-de-Vede, 1939. Prețul lei 20.* — In acest gen al literaturii românești s'a scris prea puțin; de aceea orice lucrare de acest fel este binevenită. Privită din acest punct de vedere și mai ținând seamă și de faptul că autorul se găsește poate la primele sale încercări literare — cel puțin după părerea noastră — cărțulia dlui *Ion Pena* merită toată atenția cititorului.

Volumul cuprinde o serie de epigrame, unele mai mult, altele mai puțin reușite, desprizându-se însă din majoritate, puterea de fină ironie și ușoară satirizare a autorului.

Reproducem câteva din epigramele reușite:

Apariția traducerilor poetului Al. T. Stamatiad din lirica chineză, constitue o rară surpriză. *(Ziarele).*

La urma urmei, judecând,
Surpriza nu-i așa de rară:
Stamatiad era de mult
... Chinez în arta literară.

Unui poet pe care l-am urmărit, ca perceptor, pentru niște impozite restante.

Cu muza veșnic în contact
De felul lui e cam abstract;
Dar deveni de tot terestru
Când... i-aplicarăm un sechestru.

Unei frumoase florărese.

Câștigă bine dela flori
Căci vinde, mult, fără necaz;
Câștigă însă înzecit
Cu floricele din ... obraz.

Unui negustor.

Prost i-a mers o viață'ntreagă
Dar efectul e fiilar,
Căci cu două falimente
A ajuns ... milionar.

Aceasta ne face să credem că autorul are talent și dacă ar încerca să facă uz de o mai puternică cenzură — fie chiar personală — la publicarea unui volum, ar reuși poate să dea lucrări de o mai mare valoare literară.

Ţinem cu acestă ocazie să remarcăm şi activitatea grupării literare „*Drum*", a tinerilor scriitori teleormăneni. Cu toate greutăţile întâmpinate la editarea unei cărţii, tinerii teleormăneni au reuşit să tipărească câteva volume de versuri şi proză, printre cari şi volumul de faţă, respândind astfel sămânţa sănătoasă a culturii şi acolo unde pământul este sau pare a fi mai înţelenit.

Fiind tot tineri şi având aceleaşi năzuinţi ca şi noi — ridicarea culturii provinciale şi prin ea promovarea întregei culturi naţionale — le urăm succes în noul „*Drum*" pe care şi l-au ales.

Gh. Păltănea.

CRONICA ARTISTICĂ

Cronica aceasta apare pentru prima dată în paginile revistei noastre, deoarece spaţiul nu ne permitea să o introducem. Azi, când cronicele de până acum, apar subt o singură rubrică, am găsit necesar să introducem şi această *cronică artistică*, în care vom scrie — desigur când ni se va oferi ocazia — despre artiştii ridicaţi de pe meleagurile noastre sau în strânse legături de rudenie cu aceste plaiuri. Astfel vom vorbi despre sculptorii, pictorii, muzicienii şi artiştii, — de teatru şi operă — cari prin contribuţia lor au îmbogăţit patrimoniul artistic al naţiunei.

Ştim că ne va fi greu şi că ne luăm o muncă în plus, dar dorim a lăsa celor ce ne vor urma, anumite chesiuni contimporane, cât mai clarificate şi fixate obiectiv în paginile noastre.

Ion Jalea. In numărul festiv al cunoscutei publicaţiuni bucureştene „*Parlamentul românesc*" de subt direcţia publicistului de talent *N. Russu Ardeleanu*, număr scos cu ocazia împlinirii a *zece ani* de existenţă, — 1930-1939 —, găsim un minunat portret, al distinsului nostru colaborator şi Săcelean *Ion Jalea*, senator regal.

Pentru frumuseţea stilului ne permitem a-l reproduce.

„*O figură blândă. Ochi visători ca ai păstorilor, din al căror neam a răsărit, modelând în piatră viaţa, pe care înaintaşii lui au cântat-o în doine şi cântece bătrâneşti. Intrupările lui au eleganţa frumoaselor dela poalele Ciucaşului, au energia şi viaţa moşilor lui conducători de turme şi păzitori ai credinţei strămoşeşti. Ion Jalea, în ciuda soartei, care la duşmănit, furându-i tocmai mâna menită să modeleze, este o mândrie a neamului nostru. Este o mândrie a puterei de modelare a*

ION JALEA.

vieţei la un popor care ştie să preţuiască şi să cânte viaţa."

Nu putem trece mai departe, după aceste rânduri pe deplin meritate, fără a reproduce din nou, clişeul după opera sa în bronz, „*portretul tatălui meu,*" lucrare ce ne înfăţişează minunat, tipul adevărat al mocanului săcelean.

Când sculptorul *Jalea* ne-a trimis fotografia lucrării, ne-a scris între altele şi rândurile următoare:

Şi pe atâţia alţii i-am cunoscut eu, în mijlocul cărora am deschis ochii, şi pe cari portretul acesta de bronz, aş vrea să-i sintetizeze.

Suntem convinşi că sculptorul *Ion Jalea* a reuşit să ne dea figura specificului săcelean.

Dacă privim cu luare aminte lucrarea, nu putem să nu distingem caracteristicele de: *fiotărîre, neînfricare, voinicie* şi *seninătate,* cu alte cuvinte Săceleanul dintr'o bucată.

Nu putem să nu folosim acest prilej şi să trecem subt tăcere, un nou succes al apreciatului nostru colaborator.

La concursul în vederea ridicării monumentului lui *Armand Călinescu,* între alţii, a concurat şi *dl. Ion Jalea.*

Juriul pentru judecarea proectelor

Portretul tatălui meu.

prezentate la concurs, s'a întrunit Vineri 26 Ianuarie a. c. în sălile *Salonului Oficial* — unde sunt depuse machetele — subt preşedinţia dlui ministru al Cultelor şi Artelor *I. Nistor.* Au luat parte dnii: *Ştefan Popescu,* pictor; *Fr. Storck* şi *O. Spaethe,* sculptori; *Horia Teodoru,* arhitect; *Al. Busuioceanu,* critic *Adrian Maniu,* inspector şi *Ion Paşa,* subdirector.

După examinarea tuturor proectelor, juriul a constatat că nici unul nu întruneşte toate condiţiile trebuitoare pentru executarea monumentului, dar a hotărît, aşa cum prevede programul concursului, să se acorde recompense şi menţiuni, pentru cinci proecte cari au fost clasificate în ordinea meritelor artistice, ai căror autori au fost stabiliţi după deschiderea plicurilor numerotate şi sigilate, în cari se aflau numele sculptorilor.

Din cele două recompense şi cele trei menţiuni, colaboratorul nostru *Ion Jalea,* a obţinut recompensa întâia în valoare de 150 000.— lei şi menţiunea a treia, — pentru a doua lucrare expusă—, în valoare de 25.000.— lei.

Acest nou succes ne face să bănuim că sculptorul *Ion Jalea* este în plină vigoare artistică şi deci în curând vom mai auzi şi de alte lucrări ce vor culege unanime aprecieri.

Din partea noastră felicităm sincer pe talentatul Săcelean pentru succesul avut, asigurându-l de toată dragostea şi stima noastră tinerească.

Victor Tudoran.

CRONICA SĂCELEANĂ

Distinsul ziarist *N. Batzaria,* redactor al cotidianului. *„Universul"*, într'un articol de fond, se ocupă de modesta noastră publicaţie, subliniind articolul părintelui *Victor Marin,* apărut în numărul trecut.

Pentrucă dl. N. *Batzaria,*— cu competinţa care îl caracterizează — nu numai comentează articolul suscitat dar îl întregeşte chiar, cu date deosebit de interesante, am găsit de cuviinţă să-l reproducem în fruntea acestui număr.

Arlicolul a apărut în numărul 355 anul 56, din 29 Decemvrie 1939, în ediţia de capitală a *„Universului"*.

Mulţumim sincer D-lui *N. Batzaria* pentru aprecierile cu care ne onorează şi îl asigurăm că ne vom strădui şi pe viitor să ne bucurăm de unanime preţuiri din partea confraţilor mai competenţi, pe cari îi asigurăm de pe acum, *că suntem în măsură să realizăm mai mult, dar aceasta nu depinde numai*

de noi! Depinde în cea mai mare măsură de felul în care vom fi înțeleși și ajutați de iubiții noștri Săceleni, a căror însemnătate istorică, străduim a o defini și fixa în cadrul istoriei noastre naționale.

In numărul trecut al revistei, scriam: *„față de sacrificiile pe care le facem, avem dreptul să sperăm că gestul Ing. Horia Manole, va mai găsi imitatori...“*

Nu ne-am înșelat. O spunem aceasta cu mândrie, deoarece Săcelenii noștri s'au dovedit săritori la necaz, faptă care îi onorează iar nouă ne dă încă o asigurare în plus, că munca noastră este prețuită.

De data aceasta este vorba de săceleanul *Gheorghe Moțoiu*, proprietarul Fabricei de Tricotaje *„Regina“* din Ploești. In ultimile zile ale anului care a trecut, am primit următoarea scrisoare, pe care ne permitem a o reda mai jos:

Ploești, 27 Decemvrie 1938.

Onorata Revistă

„Plaiuri Săcelene“

Satulung.

Din cuprinsul revistei Dvs. No. pe Decemvrie a. c., cu părere de rău am luat cunoștință de deficitul ce îl aveți.

Drept contribuție la aceasta, vă anexez aci alăturat un cek de lei 500.— (cincisute) cu dorința ca în noul an 1940, prin contribuția fiecărui Săcelean după ori cari meleaguri s'ar afla, să aveți succes nu numai ca revista să apară, ci să progreseze să ajungă cotidian săcelean, — și munca tinerilor intelectuali grupați în jurul acestei reviste să fie răsplătită și încununantă de succes.

Primiți, odată cu cele mai frumoase urări de anul nou, deosebită mea considerațiune.

Cu toată stima

(ss). Gh. Moțoiu.

Firul gândului s'a rupt, iar bobițe de lacrimi ne-au jucat în ochii deschiși mari, mirați de cele citite. Nu ne venea să credem că rândurile acestea au fost adresate nouă. Va-să-zică, în sufletul Săcelenilor conștienți, nu a murit simțul răspunderii, simțul datoriei. E așa de frumos lucrul acesta, încât nu am vrut să-i stricăm farmecul, răspunzând în scris bunului săcelean *Gh. Moțoiu.*

Așa dară considerăm rândurile noastre de aici, ca cel mai potrivit răspuns: *„Domnule Moțoiu, îți mulțumim“*. O spunem aceasta simplu, așa cum a fost și gestul dumitale, curat și pornit din inimă.

Cât de nobilă faptă, față de cei peste 600 — abonați, cari au primit revista dar n'au plătit abonamentul pe 1939 și alte câteva sute de primitori restanți din anii ceilalți, cari la fel nu sunt la curent cu plata sumelor ce ne datorează.

Dar va veni în curând ziua răfue-

Romanul generației tinere,
romanul dragostei sublime,
romanul tinereții :
NINA
de: ? cine?

lelor, când vom scoate din anonimat pe toți acești domni, doamne sau domnișoare, pentru ca toți Săcelenii cinstiți și înțelegători față de munca noastră, — absolut gratuită — *să-i cunoască și să-i poată aprecia la justa lor valoare de oameni cari nu-și fac datoria . . .* Paginile revistei noastre se vor transforma într'o adevărată *„carte neagră“*, unde vor figura toți cei cari s'au bucurat hoțește de munca noastră, cu arătarea timpului de când ne fură anual, strădaniile puse în tipărirea și redactarea revistei mocanilor de pretutindeni. Nu am fi pornit la asemenea gesturi, — pe cari le-am dorit din inimă în afara preocupărilor revistei, — dacă socotelile încheiate la sfârșitul anului 1939 — publicate și comentate în altă parte a revistei — nu ne-ar fi arătat o situație mai mult decât tristă.

Preotul *Victor Marin* din Baciu, a fost dela început alături de intenţiile noastre: „de a da o revistă bună, Săcelor." Intrucât am reuşit aceasta, rămâne să se constate ulterior, deşi de multe ori haina în care a apărut revista s'a datorat mijloacelor financiare de care am dispus iar nu intelectuale. Ceea ce vrem să subliniem acum, este faptul că foştii colaboratori dela început nu ne-au părăsit, ci cu tot dragul stau alături de noi, iar în momentele grele ale existenţei revistei, dau mână de ajutor, uşurându-ne greul ce ne apasă obositor pe umeri.

Intru susţinerea celor de mai sus, publicăm următoarea scrisoare:

Baciu-Săcele, 11 Ianuarie 1940.

Dragă Victoraş,

Un bun fiu al comunei Baciu, Dl. George Stroe, în convorbirea ce am avut cu Dsa, apreciind strădaniile şi greutăţile prin care trece simpatica noastră revistă „Plaiuri Săcelene", mi-a încredinţat — odată cu cele mai calde urări de bine — suma de Lei 300.— (trei sute), peutru un abonament de sprijin.

Aşa dar, rog să dispui să se trimită revista pe adresa: Dlui George Stroe căsuţa poştală 11, Petroşani.

Dl. G. Stroe este om cu suflet nobil şi unul dintre aceia cari urmăresc cu multă dragoste tot ce se petrece pe plaiurile cu amintiri scumpe ale copilăriei.

Te rog să-i mulţumeşti cum crezi mai bine.

Suma de Lei 300.— am trimis-o astăzi prin mandat poştal.

De asemenea cred că ai primit din partea mea sumele ce ţi-am trimis prin încasator şi anume Lei 400.— pentru Căminul Cultural „Mitropolitul Nicolae Bălan" din Baciu şi Lei 300.— pentru abonamentul meu.

Cu toată dragostea
(ss). Pr. Victor Marin.

Ii mulţumim şi dlui George Stroe tot pe calea aceasta şi îl asigurăm de toată preţuirea noastră, pe care, pe bună dreptate, o merită. Cât de înălţătoare este fapta sa, care cu tot dragul ne-a întins mână frăţească de ajutor, deşi personal nu ne cunoaşte. Dacă unul din cei cari nu ne cunosc şi nici nu au primit revista până acum, ne-a întins mână săceleană de sprijin, cum putem califica nepăsarea celor în restanţă cu abonamentul? Lăsăm cititorii să răspundă.

Preotului *Victor Marin*, îi vom fi recunoscători, pentru dragostea şi înţelegerea cu care ne ajută, iar atitudinea sa ar putea servi de exemplu şi altor intelectuali săceleni.

Incă un minunat exemplu de dragoste săceleană vine să ne întărească azi credinţa, că revista noastră — deşi o duce greu de tot — *nu va muri.* Atâta timp cât se vor găsi oameni care să ne sprijine, nu ne vom lăsa înfrânţi de muncă. Şi suntem convinşi că Săcelenii vor înţelege sacrificiile ce facem şi ne vor ajuta. *Nu le cerem sprijinul pentru a ni se răsplăti munca,* ci pentru a avea cu ce tipări revista. Munca o considerăm ca o jertfă pe altarul Săcelelor — faptă pe care o facem cu drag şi din tot sufletul — lucru pe care îl va înţelege mai bine numai aceia dintre cititorii noştri, cari au venit sau au avut legături cu cei ce se indeletnicesc cu *greaua meserie de împrăştietori de slovă tipărită.*

Dar găsim necesar să redăm mai jos scrisoarea marelui negustor bucureştean *Bucur Bunescu,* — unul dintre cititorii însufleţiţi ai bisericilor din Săcele, — care are puternice sentimente sufleteşti ce-l leagă de satul natal. Exemplul său ar trebui imitat şi de alţi mari bogătaşi, ridicaţi de pe meleagurile săcelene, atât în ce priveşte revista cât şi aşezările culturale sau bisericeşti din Săcele.

Bucureşti, 25 Ianuarie 1940.

Onor:
Revista Plaiuri Săcelene
Satulung-Braşov.

Astăzi v'am trimis prin mandat poştal, suma de lei 1.000.— (unamie), reprezentând abonamentul pe anul în curs.

Alăturat vă trimit un nou concept al reclamei noastre din revista Dvs., întrucât cel vechi nu mai corespunde cerinţelor actuale.

Cu toată stima
(ss). B. Bunescu.

Mulţumim din toată inima bunului săcelean *Bucur Bunescu*, pentru ajutorul dat, asigurându-l de toată simpatia noastră, obolul său venind într'un timp când porniţi pe drumul unui an nou, ne pregătim să luptăm cu greutăţile aspre ce vom avea de învins. Deci, e cu atâta mai binevenit.

Luând pilda Dlui *Bucur Bunescu*, câţi Săceleni nu ne-ar putea veni în ajutor, acordându-ne câte o reclamă sau două pe an, fie a întreprinderilor proprii, fie ale întreprinderilor unde sunt conducători. Orice s'ar spune, *pentru o întreprindere nu contează două-trei reclame pe an făcute în plus*, dar pentru o revistă modestă ca a noastră, ar fi un sprijin material destul de apreciabil, pentru a da un număr mai mare de pagini actualului format.

Când noi, cu toate greutăţile ce ne încovoaie paşii, facem sforţări imense pentru a îmbunătăţii condiţiunile tehnice în care apărem -- începând cu acest an, am introdus coperta pe carton satinat —, *ar trebui ca fiecare Săcelean, ce poate*, să intervie sau să dispuie a ni se acorda şi nouă câte o reclamă ale întreprinderilor unde au căderea sau puterea să vorbească.

Inchipuiţi-vă ce frumos ar fi să avem în paginile revistei, pe lângă articole tratând despre istoria Săcelelor şi reclamele firmelor, unde contribuţia zilnică a fiilor meleagurilor noastre, face să prospere acele întreprinderi.

In ce haină frumoasă am face să apară revista, când toţi Săcelenii ar înţelege să ne sprijine aşa cum trebuie şi cum ar fi de dorit. Oare lucrul acesta să fie imposibil, deoarece e prea frumos?

Despre sfinţirea picturei bisericii *„Sfta Adormire"* din Turcheş şi înălţătoarea serbare care a avut loc cu această ocazie, vom scrie amănunţit în numărul viitor, însoţind reportajul şi cu câteva clişee documentare. Am dori să publicăm cât mai multe reproduceri după pictura de acum un veac şi jumătate a acestei biserici, dar cum situaţia materială a revistei nu este înfloritoare, ne vom mărgini — în cazul când nu ni se vor oferi mijloace separate — să reproducem numai *câteva* clişee, a căror executare în zinc ne costă totuşi o mulţime de parale.

In cursul anului acesta va apare

N I N A

roman
de
VICTOR TUDORAN.

In numărul trecut al revistei, referitor la reclamele ce aveam de încasat dela *Primăria Comunei Turcheş*, scriam: *„Cunoscând dragostea de cultură şi adânca înţelegere a dlui colonel Const. Burbea, prefectul judeţului şi sufletul ce-l pune în toate acţiunile săcelene dl. maior Al Vasilescu, pretorul plăşii, revista noastră are nădejdea să intre cât de curând în posesia sumei ce i se cuvine"*. Astăzi suntem în plăcuta situaţie să anunţăm cititorii, că nu ne-am înşelat. Primăria comunei Turcheş, prin adresa Nr 36/1940 din 11 Ianuarie, ne face cunoscut că s'a ordonanţat suma

ce ni se cuvenea, invitându-ne a o ridica dela casieria comunală.

Cu inima plină de bucurie pentrucă dreptatea tot a învins, am trimis imediat încasatorul nostru, care a ridicat suma respectivă.

Pe această cale ţinem a aduce mulţumirile noastre dlor: *Const. Burbea* prefectul judeţului, *Al. Vasilescu*, pretorul plăşii Săcele şi *Gheorghe Roşculeţ*, senator de Braşov, care au intervenit în favoarea cauzei revistei. Ii asigurăm pe toţi de toată simpatia, rugându-i să creadă că străduinţa noastră o facem numai subt imboldul dragostei de sat şi slovă românească.

Oricine este obiectiv, dacă priveşte colecţia în cursul celor 6 ani de existenţă, nu poate să nu observe, dela număr la număr, îmbunătăţirile ce ne-am străduit a le face revistei. *Este o deosebire uimitoare, ca dela cer la pământ, între numărul 1 din anul 1934 şi numărul 1-2 din 1940.*

Desigur aceasta nu poate fi acceptată de *marii critici* din sat sau de aiurea, *gen Rafiova* dela „Insemnări Ieşene", cari nu văd revista decât în negru. *Acestori orbi intenţionaţi*, nu le vom putea deschide niciodată ochii, petrucă le lipsesc ochii sufletului, cu şi prin cari se judecă orice faptă de cultură sau contribuţie culturală. *E mai uşor să faci să vadă pe un orb adevărat decât să fi înţeles de unul, care deşi vede, nu te poate pricepe totuşi.*

Acelora cari le lipsesc ochii sufletului, mărginindu-se a critica din propria lor prostie sau neputinţă intelectuală, neştiind să dea lămuriri asupra unor măsuri pe cari ei le cred salvatoare, în teorie nu practic, le răspundem numai atât: *„Câinii latră dar carul trece încet şi sigur"*. Faţă de căţeii cari mârâie neputincioşi pe de lături, inactivi şi leneşi, le răspundem, de pe înălţimea celor şase ani împliniţi de muncă grea, închinaţi revistei, doar atât: *„vă disprefuim.*

Victor Tudoran.

CRONICA MĂRUNTĂ

Am mai scris în paginile revistei, despre cele ce vrem a reaminti acum tuturor cititorilor şi prietenilor noştri. E vorba de notele sau recenziile ce apar în diferite publicaţiuni sau ziare — fie săptămânale, fie zilnice — despre revista noastră.

Ne este imposibil să urmărim fiecare cotidian sau publicaţie în parte, multe din ele nici nu ne sosesc la redacţie, — deci unele ne-ar cere şi timp şi bani să le cercetăm — lucruri din care — o mărturisim sincer — nu prea avem, astfel că multe recenzii interesante nu pot ajunge la cunoştinţa noastră. Din acest motiv ne vedem siliţi a ruga pe bunii noştri prieteni sau cetitori, să ne trimită toate notiţele de această natură ce întâmplător ar întâlni, tăind articolul sau recenzia respectivă şi notând pe ea cu cerneală sau creion, *anul, numărul, data şi numele ziarului.* Tăieturile din ziare sau reviste se vor pune într'un *plic deschis, se va timbra cu 1,50 lei* şi se vor adresa astfel:

Revista „Plaiuri Săcelene" Satulung jud. Braşov. Natural, recenziile se vor trimite *fără a se ţine seamă de faptul* că ne laudă sau ne critică activitatea. Nouă ne sunt folositoare ambele deopotrivă, desigur numai în cazul când sunt izvorîte din obiectivitate. Celor cari ne vor onora cu atenţia, dovedindu-ne astfel că ne-au înţeles, le mulţumim dinainte cu cea mai caldă sinceritate săceleană.

E adevărat că nu putem scrii imediat tuturor celor cari ne cer lămuriri sau ne anunţă diferite abonamente achitate, dar îi asigurăm pe toţi, că le cetim scrisorile cu tot dragul, primind sugestiile lor sau urările de prosperare,

cu inima deschisă şi cu tot sufletul săcelean de care dispunem.

Celor mai mulţi le răspundem prin revistă, altora cu întârzieri prin cărţi poştale, iar confirmarea abonamentelor o facem treptat prin publicarea celor cari au achitat — cu numele şi sumele plătite — în rubrica *„Abonaţii noştri"*, oferind astfel nu mijloc de control sigur şi la îndemână. Cei cari constată vreo neregulă între sumele publicate şi cele achitate, sunt rugaţi să ne anunţe printr'o simplă carte poştală.

Victor Tudoran.

Noua *constituire a Casei Culturale din comuna Baciu-Săcele.* In urma suspendării legii Serviciului Social, organizaţia *Căminului Cultural* din Baciu, a trecut sub conducerea vechei societăţi culturale *„Asociaţiunea Astra"*.

Casa Culturală din Baciu a luat numirea de *„Mitropolitul Nicolae Bălan.*

Primăria comunei Baciu a arătat cea mai largă bunăvoinţă, punând la dispoziţie fondurile necesare pentru renovarea localului, unde este instalată Casa Culturală.

Sfatul casei culturale se compune din următorii membrii: Preş. *Pr. V. Marin.* Vice-preş. *Valer Munteanu,* înv. dir. Controlor: *Nicolae Corbu,* notar com. Administrator: *Ioan Sulica,* primar. Casier: *Gheorghe Gheorghiu.* Secretar: *Radu Constantin,* Membrii: Pr. *Filip Gielicfi, Gh. Manole, Gh. Ciupală, Ioan Băncilă, Petre Jianu, Vasile Cafanaş, Ioan A. Stroie, Gh. Damian, Marin Voina, Ioan Costea,* apoi reprezentantul, Străjii Ţării, Reuniunii Femeilor Ort. Rom., P. Premilitare, Soc. „Sft. Gheorghe". **Preot Victor Marin.**

Serbarea *datinelor de Crăciun.* Ca în toţi anii şi anul acesta la Şcoala Primară Nr. 3 din Satulung, de subt conducerea dlui. dir. *Nicolae Dobrin,* s'a organizat de către stolul de stăjeri, serbarea datinelor creştineşti.

Elevii subt conducerea dlui. *N. Dobrin* au executat mai multe cântece străjereşti, colinde, apoi Irozii şi Pluguşorul. A asistat un numeros public, în majoritatea părinţii elevilor, cari au rămas mulţumiţi. **Ion Pantelimon.**

Căminul *Cultural din Cernatu.* Urmând exemplul Căminului Cultural din Baciu, şi *Căminul Cultural din Cernatu* a trecut sub conducerea Soc. culturale *„Astra"*.

Căminul Cultural din Cernatu este condus de următorul comitet: Pr. *Silvestru Garcea,* preşedinte, Dr. *I. Gologan* director; membrii: *Gh. Săndulescu,* judecător, *Ioan Rusu-Tibreanu,* notar, *Andronic Nistor* înv. *Ioan Dobros,* casier, *Dr. D. Platoş,* medic veterinar, D-na *Stela Roman,* secretară, *Maria Iarca,* înv. *Maria Durghieş,* înv., D-şoara *Maria Coltofeanu,* D na *Elis, Chehaian, Gh. Roşculeţ, N. Balaban.* înv., D şoara *Aneta Brezeanu,* şi *Vasile Fotescu* grefier. Cu ocazia constituirii din nou a căminului cultural din Cernatu, dl. *Ioan Dobros,* comerciant, a dăruit căminului mobilier pentru local în valoare de *15.000.— Lei* iar dl. *Isaia Chehaian* o bibliotecă în valoare de *Lei. 8 000.—*

Primăria comunei a pus la dispoziţie localul necesar şi un aparat de radio.

Preot Victor Marin.

Adunarea *Generală a Societăţii Corale. „Sf. Gheorghe"* dela Biserica Sfintei Adormiri (Biserica Nouă) din Satulung.

Duminică 21 Ianuarie a. c. a avut loc la Casa de Citire de la Biserica Nouă, adunarea generală a Societăţii Sf. Gheorghe.

Adunarea a fost prezidată de *Părintele Gheorghe Şerbu,* fiind de faţă dl. *Vasile Fărcaş,* vicepreşedinte şi aproape toţi membrii.

Părintele Gh. Şerbu, preşedintele societăţii, luând cuvântul, a arătat scopul societăţii Sf. Gheorghe, societate corală bisericească, care a strâns într'un grup tot tineretul făcându-l să frecventeze regulat Sf. Biserică şi să aducă laude lui Dumnezeu, dând ascultătorilor, în timpul cât stau în biserică, acea reculgere sufletească pe care o poate da un cor.

In afară de acestea, cum biserica noastră constitue un adevărat muzeu, datorită picturii renumitului pictor ardelean *Mişu Pop,* biserică ce în timpul verii a fost vizitată de o mulţime de streini, cari în afară de pictură şi icoane, au rămas impresionaţi şi de corul bisericii.

Va trebui, spune Sfinţia Sa, să căutăm a strânge în societate tot tineretul, pentru ca astfel corul mărit, să fie la înălţimea ce se cere, mai cu seamă, cum începând din acest an, avem un concurent, prin înfiinţarea societăţii corale de la Biserica-Veche.

Tineretul din Societatea Sf. Gheorghe, în afară de a fi cântat, în fiecare sărbătoare la biserică, în anul 1939, a organizat o serbare câmpenească cu concursul stolurilor de străjeri de la Şcoalele Primare Nr. 2 şi 3. şi de Crăciun, un bal, în folosul familiilor soldaţilor concentraţi. S'a jucat comedia *„Haplea la stăpân"* de Marin Iorda, în următoarea distribuţie: *Vasile Clinciu* (Haplea) *Stelică Ardeleanu* (Doctorul), *Lenuşica Munteanu* (Coana Frosa), *Mita Codreanu* (O femee). Regia artistică: *Al. Maxim,* Regia tehnică: *Moise Pârpălea.* Sufleur: *Ioan I. Necula.* Corul societăţii, condus de dl. *Al. Maxim* a executat: *Imnul Regal, Naşterea Ta Cristoase, O ce veste minunată şi Iată lumea că'nfloreşte. Dl. Ioan Vâlcu* a recitat monolgul *„Ţiganul în peţit".*

Publicul a rămas mulţumit de frumoasa manifestare — pentru întâia oară pe scena sălii Soare — putând lua astfel parte într'un număr mai mare.

Tot în anul 1939, *Societatea Sf. Gheorghe* a organizat o excursie, în care tineretul societăţii, condus de *Părintele Gh. Şerbu* a vizitat Sibiul, centrul ortodoxismului din Ardeal.

Propuneri făcute pentru anul în curs.

Cum Săcelele vechi încep să dispară şi să apară în locul lor Săcelele noui, părintele *Gh. Şerbu* propune, ca ajutaţi de *Reuniunea Femeilor Ortodoxe Române din Satulung,* să organizeze un muzeu cu icoane vechi, icoane de mare valoare artistică şi cari se găsesc din belşug în Satulungul de Sus şi Gârcin. Ar fi o înfăptuire cu care oricând societatea s'ar putea mândri.

Tot Sfinţia-Sa propune cumpărarea mai multor Biblii, cari se vor dărui coriştilor ce se vor căsătorii în cursul anilor.

Nu putem lăuda în deajuns iniţiativa *părintelui Gh. Şerbu* în ce priveşte strângerea icoanelor vechi, cari pe drept cuvânt constiue o bogăţie artistică însemnată şi ne mirăm că până în prezent nu s'a interesat nimeni de acest lucru.

Ion Pantelimon.

I*nspecţie canonică în Săcele.* Parohiile ort. rom. din Săcele au fost vizitate în zilele trecute de C. Sa părintele *Dr. Nicolae Stingfie,* protopopul tractului Braşov.

Sf. Sa a cercetat amănunţit registrele oficiilor parohiale, gestiunile epitropeşti, viaţa religios-morală, activitatea preoţilor, precum şi felul cum se predă învăţământul religios în şcoalele primare.

Părintele protopop a rămas foarte mulţumit de activitatea ce se desfăşoară la Săcele şi mai ales pentru frumoasele realizări din anii din urmă, făcute cu renovarea şi înfrumseţarea bisericilor săcelene.

In anul curent s'a renovat biserica veche din Turcheş şi s'au executat lucări importante la amândouă bisericile din Satulung.

Preot Victor Marin.

Deoarece foarte mulţi dintre cititorii şi abonaţii noştri, Săceleni sau nu, vor

BILANȚ

ACTIV — încheiat la 31 Decemvrie 1939 — PASIV

Cassa, numerar	955.—	Capital	12.000.—
Debitori	38.453.—	Fond de rezervă	2.000.—
Editura revistei	3.450.—	Fond de excursiuni	1.000.—
Efecte publice, inzestrare	820.—	Creditori	35.417.—
Garanții. c. e. c. Buc.	500.—	Abonamente anticipate 1940	1.950.—
Cecuri spre incasare,	500.—	Abonamente anticipate 1941	250.—
Profit & Pierdere 1939	7.939.—		
	52.617.—		52.617.—

Contul de Profit & Pierdere.

DEBIT — încheiat la 31 Decemvrie 1939. — CREDIT

Cheltueli Generale	12.653.—	Abonamente	30.958.—
Editura Revistei 1939	25.469.—	Serbări, subvenții, dobânzi	13.100.—
Comision — incasatori	18.096.—	Reclame, donații, etc.	13.271.—
Timbre, deplasări, etc.	9.050.—	Pierdere netă pe anul 1939	7.939.—
	65.268.—		65.268.—

Contabil autorizat: ss. **Victor Tudoran.**

fi crezând că facem afaceri, *„formidabile"* cu această revistă — aceasta o cred numai acei cari nu au avut ocazia să lucreze sau să cunoască greutățile tipăririi unei cărți sau publicațiuni — am găsit de cuviință să publicăm *Bilanțul* și *Contul de Profit și Pierdere,* încheiate per 31 Dec. 1939.

Oricine va privi cu atenție socotelile de mai sus, va putea vedea că *pierderea totală* pe anul trecut, este de *Lei 7.939.—*

Deci, pe lângă munca absolut gratuită ce depunem, mai avem și pierdere! Este adevărat. Dar ce frumos ar fi, *dacă toți Săcelenii restanți cu plata abonamentelor ar găsi de cuviință să ne trimită banii.* Nu-i așa domnule . . . cutare . . . sau . . . cutare? Credem că nu v'ar fi convenit să vă vedeți numele trecut în locul punctelor! Deci, nu ar fi mai frumos și mai cinstit să ne achitați datoria, mai ales acum când vedeți că avem atâta pierdere? Noi credem că da.

Și acuma, când ne am descărcat sufletul, căutând a fi înțeleși de inimele Dvs, vă asigurăm că în noul an ce am început, vom strădui să continuăm lupta pornită prin coloanele revistei, pentru ridicarea Săcelelor noastre dragi.

Cu gândul și credința în Dumnezeu, vă dorim la toți *prosperitate* în noul an și încheiem cu urarea:

S'auzim de pace.

Victor Tudoran.

Cu redactorul și o parte din *colaboratori* concentrați, am continuat să apărem până la numărul de față. Cum pe data de 15 Februarie a. c. a fost concentrat și *directorul nostru,* apariția numărului viitor ar putea să sufere întârzieri mai mari, lucru de care nu suntem vinovați și de aceea rugăm cititorii să fie îngăduitori și să aștepte. **Plaiuri Săcelene.**

Săceleni! păstrați revista la loc de cinste. Oricând o veți găsi vă va aminti locuri scumpe vouă și părinților voștri.

— 15. II. 1940. — 1500 ex. —

Adevărații prieteni ai „Plaiurilor Săcelene".

Mulțumim călduros și pe această cale abonaților de mai jos, cari — înțelegându-ne greul — au binevoit a ne achita abonamentul. Sprijinul acordat ne dovedește încăodată necesitatea acțiunii noastre și ne face să străduim în viitor pe același drum al Săcelelor de mâine. Cine refuză să primească și să sprijine „revista" acela să nu-și mai spună „săcelean".

Abonații cari au plătit între 15 Dec — 31 Dec. 1939.	Au achitat abonamentul pe anul						
	1934	1935	1936	1937	1938	1939	1940
Ștefan Nistor, propr. Casimcea-Tul.	50	50	100	—	—	—	—
Ioan Funogea, comerc. Constanța.	100	100	—	—	—	—	—
Gh. N. Jipa, av. Com. Ianca-Brăila	100	100	—	—	—	—	—
I. R. Moțoiu, comerciant. Călărași.	100	100	100	—	—	—	—
Constantin Median, dir. cancelarie Buc.		50	50	100	—	—	—
Nicu Ghia, agricultor, Runcu-Constanța		50	60	100	—	—	—
Gh. Avrigeanu, propr. Taşpunar.-Cons.		—	100	—	—	—	—
Ștefan Moroianu, pensionar, Călărași.		100	100	100	100	100	—
Traian C. Oancea, propr. Constanța		100	100	100	100	100	—
Dr. Păiș, medic, Buzău		100	100	100	100	100	—
Ion I. Mandai, agricultor, Constanța		200	200	200	200	200	—
Fane Bică, comerciant, Buzău			100	—	—	—	—
Romulus Duțescu, com. Hârșova-Constanța			100	100	100	100	—
Ghiță Tudor, propr. Com. Mârleanu-Constanța				100	—	—	—
Matei Teșileanu, funcționar, Turcheș-Brașov				100	—	—	—
Ioan Bulgărea, comerciant. Constanța				100	—	—	—
Traian Banciu, preot. Purcăreni-Brașov				100	—	—	—
Nicolae Eremia, propr. Brăila				100	100	—	—
Ioan Frățilă, student, Buzău				100	100	—	—
Sandu Gurgău, agric. Bălțăgești-Constanța				100	100	—	—
Comanică Ciuceanu, moșier, Com. Sibioara-Cons.				100	100	100	—
Aurel Secăreanu, funcț. Satulung-Brașov				100	100	100	100
Iuliu Roșculeț, moșier, Com. Negrești-Constanța.				100	100	200	—
Radu Minea, dir. București				150	200	—	—
Ionel Popea, agric. Com. Peștera-Constanța				200	200	200	—
Alexandru Toma, agric. Com. Carol I.-Constant 1/2 an					50	—	—
Ioan Mâia, funcționar. cfr. Satulung					100	—	—
Ovidiu Popovici, avocat, Cernatu					100	—	—
Gheorghe R. Moroianu, propr. Turcheș-Brașov					100	—	—
Alexandru Dineti, avocat, Satulung					100	—	—
Dumitru Șeitan, funcț. p. t. t. Satulung					100	—	—
Radu Păltănea, propr. Satulung					60	—	—
Rica Ghia, propr. București					100	—	—
Dr. D. Gh. Creangă, București					100	—	—

	1938	1939	1940
Mioara Mușat, propr. București IV.	100	—	—
Nicolae D. Peneș. propr. Com. Medgidia-Constanța	100	100	—
Gheorghe R. Cazacu, agric. Com. Tortomanu-Const.	100	—	—
Iuga Perșoiu, prim-grefier, Constanța	100	—	—
Ioan Russu, propr. Galați	100	100	—
Petre Boroș, moșier, Brăila	100	100	—
Ioan Clinciu, comerc. Gara. Făurei-Brăila	100	—	—
N. Moroianu, agent. sanitar, Ianca-Brăila	100	—	—
Gh. Dârjan, comerc. Com. Janca-Brăila	100	—	—
Ioan Jarnea, comerciant. Buzău	100	100	—
V. Procopiu, ad-tor, Com. Schela-Moreni-Prahova	100	100	—
Marin Drăgulinescu, înv. Turcheș-Brașov	100	100	—
Gh. Cucu, funcționar, C. E. C. București	100	100	—
Radu Gh. Sulica, comerciant. București	100	100	—
Ctin. Ruptureanu, funcționar, București VI	100	100	—
Aurel Lascu, funcționar, București	100	100	—
Gh. Damian, mecanic cfr. Baciu-Brașov	100	100	—
Nicolae Pană, agric. Com. Pantelimon-Constanța	100	100	—
Nicu I. Manolescu, agric. moșier. Constanța	100	100	—
Gila D. Stoicescu, propr. Constanța	100	100	—
Nicolae N. Pascu, dir. Constanța	100	100	—
Ionel Stoia, propr. Com. Carachioiu-Constanța	100	100	—
Horică Moțoiu, funcționar. Constanța	100	100	—
Gh. Gh. Coman-Stoian. moșier, Com. Ferdinand I. Cons.	100	100	—
Ing. I. E. Balaban, Constanța	100	100	—
Dumitru Mamulea, comerc. Hârșova-Constanța	100	100	—
Stelian Median, prof. Galați	100	100	—
Ioan Ovesea, comerc. Brăila	100	100	—
Ionel I. Fulga, industriaș, Buzău	100	100	—
Ștefan Varga. comerciant, Buzău,	100	100	—
Ilie Drăgănuță. comerciant, Buzău	100	100	—
Petrică Vidrighin, comerciant, Buzău	100	100	—
N. Șeitan, înv. pens. Oltenița-Ilfov	150	—	—
Traian S. Gologan, moșier, Com. Bălțățești-Const.	150	—	—
Zefira Moțoiu, propr, București	200	200	—
Ștefan D. Moțoiu, comerciant, București	200	—	—
Gheorghilaș Golea, moșier. Medgidia Constanța	200	—	—
Gilică I. C. Golea, moșier. Medgidia-Constanța	200	—	—
Ștefan Boroș, avocat. Constanța	200	—	—
Nae I. Roșculeț, avocat. Mangalia-Constanța	200	—	—
Radu Roșculeț, deputat, Constanța	200	—	—
Duțu R. Papuc, fabricant, Hârșova-Constanța	200	—	—
Ioan Tohăneanu, prof. Galați	200	—	—
Popa Eremia-Drussu, București	200	200	—
Ionel Popa, propr. Com. Târgușor-Constanța	200	200	—
Nelu Banciu, moșier. Com. Topraisar-Constanța	200	200	—
Al. Mircan, propr. Cernatu-Brașov		120	—
V. Fotescu grefier. Cernatu		100	—

(urmare în numărul viitor.)

Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene".

— *Almanahul* **„Ardealul"** *Braşov.* — pe anul 1940,

● Director: Gh. I. Gologan. ●

„Plaiuri Săcelene", revistă informativă cu tendinţe de regionalism, apare la Satulung, subt conducerea d. Victor Tudoran. După cinci ani de existenţă, „Plaiurile Săcelene" a rămas aceiaş fluturare anemică de batistă literară, fără a reuşi să închege un tot armonic din care să se desprindă ineditul. Meritul d. Tudoran este mare deoarece a reuşit să facă o revistă cunoscută în cele mai depărtate colţuri ale ţării şi în special în Dobrogea, unde mocanii săceleni o citesc cu multă plăcere.

V. **Spiridonică.**

(din articolul „Braşovul literar" pag. 89).

Acestor comentarii ne vom permite a da un răspuns într'unul din numerile viitoare. Redacţia.

— *Gazeta* **„Decalogul"** *Bucureşti* — Anul V, nr. 107. — 15 Ian. 1940,

● Director: Coriolan Ghetie. ●

PLAIURI SĂCELENE, VI. 8-9 e un strigăt al dreptăţii şi al apărării unui colţ de ţară românească, o tribună a pledoariilor pentru plaiurile săcelene. Articole de interes local semnează G. Moroianu, poezii V. Tudoran. Cronică bogată.

AM PRIMIT LA REDACŢIE

Nu anunţăm în această rubrică decât ziarele şi revistele cari la rândul lor ne anunţă. Redacţia.

Reviste: „A. L. A. C. I." Bucureşti, „Buletinul Informativ" Bucureşti, „Bugeacul" Bolgrad, „Buletinul Cărţii Româneşti" Bucureşti, „Cuget Moldovenesc" Bălţi, „Cuget Clar" Bucureşti, „Convorbiri Literare" Bucureşti, „Drum" Roşiorii de Vede, „Fruncea" Timişoara, „Festival" Silistra, „Gând Românesc" Cluj, „Gazeta Cărţilor" Ploeşti, „Gândirea" Bucureşti, „Gazeta Ilustrată" Cluj „Gânduri dela Mare" Constanţa, „Gânduri şi Rânduri" Ploieşti, „Izvoraşul" Bistriţa-Mehedinţi, „Innoirea" Arad, „Itinerar" Chişinău, „Luceafărul" Timişoara, „Litera" Arad, „Litoral" Constanţa, „Libertatea" Bucureşti, „Marea Noastră" Bucureşti, „Neamul Românesc pt. popor" Bucureşti, „Preocupări Literare" Bucureşti, „Poporul Românesc" Chitila, „România Eroică" Cluj, „Satul" Bucureşti, „Sănătatea" Bucureşti, „Satul şi Şcoala" Cluj, „Straja Neamului" Chişinău, „Tinerimea Română" Bucureşti, „Timocul" Bucureşti, „Tinereţea" Bucureşti, „Viaţa Basarabiei" Chişinău.

Ziare: „Acţiunea Buzăului" Buzău, „Drapelul „Nostru" Bucureşti, „Decalogul" Bucureşti, „Evangélikus Élet" Baciu, „Gazeta Transilvaniei" Braşov, „Gorjanul" Tg-Jiu, „Ogorul" Bucureşti, „Românizarea" Bucureşti, „Tribuna Noastră" Cluj, „Ţara Nouă" Cluj.

Cotidiane: „Ardealul" dir. G. I. Gologan, Braşov, „Dobrogea Jună" dir. C. N. Sarry, Constanţa.

Streine: „Nădejdea" Vârşeţ (Jugoslavia), „Central European Press" Praha, (Germania).

Vom fi recunoscători acelor ce ne vor trimite adresele exacte ale rudelor şi prietenilor de origine săceleană, despre care cred că ar putea abona revista.

Plaiuri Săcelene

revistă de atitudini și probleme săcelene.

DIRECTOR:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună.

ABONAMENT ANUAL:

Particulari . . . . . Lei 100
Abonamente de sprijin dela . . . . . „ 150
Societăți culturale, școli . . . . . „ 200
Instituții și autorități . . . . . „ 400

oooooooo

COLABORATORI:

Vasile Băncilă, prof.; Ioan Al. Bran-Lemeny, scriitor; D. G. Constantinescu, ing. agr. insp.; Pimen Constantinescu, prof.; M. Ar. Dan, ing. prof. univ; Gheorghe Dragoș, asist. univ.; Silvestru Garcea, preot; N. G. V. Gologan dr. economist; V. Hondrilă, publicist; Ion I. Ionică, prof.; Vasile Ivan, insp.; Ion Jalea, sculptor; Victor Jinga, prof. univ.; Petru Leucă, preot; Mihail Lungianu, scriitor; Victor Marin, preot; George Moroianu, prof. univ.; I. G. Munteanu, prof.; Aurel A. Mureșianu, istoric; Nicolae Pană, inv. dir.; Zenovie Popovici, preot; Daniil Purcăroiu, preot; I. U. Sorîcu, scriitor: Mircea Suciu Sibianu, medic; Gheorghe Șerbu preot; Dr. Ilie Toma, asist. univ.; și tinerii publiciști săceleni: Al. Stroe-Militaru, Dimitrie Danciu, Nicolae G. Moisiu, Nicolae Verzea, Valeriu Calciu, Victor Ion Critu, Gigi Deleanu, Ion Despan, Vasile Dima; Lucian Ducșoara, Ion Moisiu, N. Moroianu, Florica Mosloc, Niță Pârciog, Ion Perșinariu, Ioan B. Peteu, Mitică Peteu, Ion Sulu, Mihai I. Tepșan, Vlad Șeitan.

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc, să înfățișem prezentul văduvit de măreția trecutului, să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine și să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească, la ridicarea acestor plaiuri mocănești.

oooo

Revistă fondată în anul 1934.
Cont la C. E. C. Nr. 25.187

oooo

Un număr simplu Lei **10.—**
Număr dublu . . „ **15.—**

Abonamentul la ediția populară este Lei **60.—**
dar plătit înainte prin mandat poștal.

oooo

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA

Plaiuri Săcelene

SATULUNG — SĂCELE — |Jud. BRAȘOV|

Tip. Cultura Brașov.